

خبر

مخالفت استانداری تهران با درخواست احمدی‌نژاد

ایرنا: مدیر کل سیاسی وزارت کشور گفت: استانداری تهران با درخواست محمود احمدی‌نژاد برای برگزاری تجمع به‌دلیل فقدان شرایط قانونی مخالفت کرد. بهرام سرمست افزود: درخواست رئیس دولت‌های نهم و دهم برای برگزاری تجمع، ابتدا به وزارت کشور ارسال شد که طبق آیین‌نامه قانون احزاب باید درخواست‌ها به فرمانداری و استانداری ارسال شود. وزارت کشور درخواست او را طبق آیین‌نامه برای بررسی قانونی به استانداری تهران ارسال کرد. او با توضیح اینکه استانداری تهران به‌دلیل فقدان شرایط قانونی با درخواست احمدی‌نژاد برای برگزاری تجمع مخالفت کرد، تأکید کرد: تقاضا برای برگزاری تجمع را باید دبیران کل احزاب به فرمانداری‌ها و استانداری‌ها ارائه کنند. طبق آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۳ قانون احزاب، فقط دبیران کل احزاب و تشکل‌های سیاسی که جایگاه حقوقی دارند، می‌توانند برای تجمع درخواست ارائه دهند. مدیر کل سیاسی وزارت کشور گفت: استانداری تهران نیز پس از بررسی به‌دلیل تطابق‌ناداشتن درخواست احمدی‌نژاد با آیین‌نامه با آن موافقت نکرد. تاکنون درخواستی از سوی احزاب برای برگزاری تجمعات دریافت نکرده‌ایم و فقط همین یک درخواست به وزارت کشور ارائه شده است. احمدی‌نژاد به‌تازگی درخواست برگزاری تجمع در تهران را به وزارت کشور ارسال کرد. کانال تلگرافی منسوب به او علت این درخواست را اعتراض به اقدامات و تهدیدات دولت آمریکا و دخالت‌های پیدا و پنهان دولت انگلیس در امور داخلی ایران و اعتراض به سو-تدبیرها و ضعف‌های مدیریتی و اشتباهات مکرر در تصمیمات کلان کشور عنوان کرد.

ادامه از صفحه اول

۱۶۰ دستگاه تولیدکننده مقررات؟!

بدیهی است دولت‌ها نمی‌توانند همواره پیشاپیش این روند قرار بگیرند؛ اما باید درعین‌حال درباره نیازها و تقاضاهای جدید واکنش و پاسخ داشته باشند. ازجمله به این انتظار عمومی جامه عمل بپوشانند که خدمات دولتی (عمومی) هم با همان سطح کارایی فناوری‌های برتر و تسهیل‌گری نهادهای مردمی و شرکت‌های خصوصی ارائه می‌شوند. تغییر ممکن است ترسناک باشد، اما اجتناب‌ناپذیر است. تغییر در حقیقت سرچشمه مهم فرصت ارتقای سیستم‌ها، استراتژی‌ها و تک‌تک ماست. در جریان تغییرات اجتماعی جهان امروز سازمان‌ها نیز برای ادامه مطرح، بجا و مناسب باشند، باید همواره خود را با شرایط سازگار کنند که این امر نیاز به مدیریت تغییر (نه الزاما تغییر مدیریت) دارد. در سازمان‌های دولتی که غالباً در برابر تغییر مقاوم هستند، مدیران آنها به جای ارائه برنامه مدیریت تغییر، فقط به حفظ روال و روتین می‌پردازند و ضابطه موفقیت آنها در همین امر خلاصه می‌شود. یکی از موانع تغییر در این سازمان‌ها، طبیعت ماندگرای (اینرسی) دیوان‌سالاری‌هاست. مابین فرهنگ قاعده‌مند و فرهنگ کارآفرینی و نوآوری درون سازمان‌ها، همواره تنش‌ی ذاتی وجود دارد. علاوه‌براین مقامات دولتی در بیشتر کشورها عادت دارند که دستور را از بالا بگیرند؛ بنابراین درباره اعمال تغییر و از پایین به بالا اکراره دارند. تأکید می‌کنم ایجاد تغییر و اصلاح نظام تدبیر در کشوری که ۱۶۰ دستگاه و مرجع تولید مقررات و تقریباً ۱۱ هزار عنوان قانون دارد (در مقایسه با کشور فرانسه با ۲۰۰ سال سابقه قانون‌گذاری دارای دوهزارو ۸۰۰ عنوان قانون) بسیار مشکل و زمان‌بر است و می‌توان گفت به قانون‌گذاری باید به‌عنوان آخرین راه‌حل توجه کرد(۱). به گفته یکی از دانشمندان صاحب‌نظر ایرانی: «احصا کرده‌ام، گفته‌ام و نوشتم‌ام که در این کشور دوسوم نهادهای دولتی غیردولتی‌کی ایجاد کرده‌ایم، نقش و وظیفه و نظارت و حراست دارند... و بالطبع دوسوم تولید و وقت و بودجه مدیریتی هم صرف می‌شود که یک‌سوم باقی‌مانده نهاده‌ها و مردم درست کار کنند و خدای نکرده به خطا نروند، تازه همین انتظار هم تحقق نمی‌پذیرد (۲). نگارنده پیش‌ازاین پیشنهاد شکل‌گیری یک کمیته حقیقت‌یاب با اختیارات فرادستی برای بررسی و فهرست‌کردن مشکلات اقتصادی کشور را در سرمقاله «شرق» ارائه کردم. اینکه گروهی از صاحب‌نظران و متخصصان حوزه اقتصاد سیاسی، اقتصاد بخش عمومی، اقتصاد بین‌الملل، نظام‌تدبیر و مدیریت امور عمومی به صورت مستقل و بدون وابستگی و به‌هیچ‌یک از قوای سه‌گانه، مطالعات آینده‌نگری و آینده‌نگری توسعه اقتصادی- اجتماعی انجام داده و در اولین سناریوی برخاسته از مطالعات خویش (سناریوی ادامه وضع موجود) را طراحی و سپس بر پایه روش‌های مرسوم آینده‌نگری، درباره تهیه و تنظیم سناریوی ممکن و مطلوب همراه با «سند تغییر و تحول در نظام‌تدبیر» اقدام کنند.

۱) امین‌زاده، الهام، معاون حقوقی رئیس‌جمهور، شرق، ۱۳۹۵/۰۲/۲۰ و دنیای اقتصاد، ۱۳۹۵/۰۱/۱۴.
۲) پروفسور بُتونی، یوسف، آکادمیسین برجسته فرهنگستان علوم و چهره ماندگار فیزیک، اطلاعات، ۱۳۹۳/۰۴/۳۰.

rule- based -۱

شرق: کارکنان سهام عدالت می‌گویند ۴۱ ماه است سازمان خصوصی‌سازی حقوق آنها را پرداخت نکرده است. آنها دیروز برای چندمین‌بار مقابل وزارت امور اقتصادی و دارایی تجمع کرده‌اند و خواستار پرداخت مطالبات معوق خود شدند. حقوق آنها بیش از سه سال است که با پرداخت نامنظم مواجه شده و بعد از پرداخت معوقات آنها حدود دو سال پیش، دیگر حقوقی دریافت نکرده‌اند و اکنون ۴۱ ماه از آخرین حقوق دریافتی آنها می‌گذرد. عبدالله پوری‌حسینی در اسفندماه سال گذشته به آنها وعده داده بود که معوقات سه‌ساله کارکنان سهام عدالت تا شنب عید به کارکنان تعاونی‌های سهام عدالت شهرستانی پرداخت خواهد شد

اما این قول تحقق پیدا نکرد. خردادماه امسال هم دولت تصویب کرد میزان ۲۵ میلیارد تومان اعتبار برای پرداخت مطالبات مزدی کارکنان سهام عدالت تخصیص داده شود؛ اما رئیس مجلس در نامه‌ای به رئیس‌جمهور مصوبه دولت برای اختصاص ۲۵ میلیارد تومان به‌منظور جبران خدمات کارکنان شرکت‌های تعاونی شهرستانی سهام عدالت را مغایر با قانون اعلام کرد. در پی همین نامه‌نگاری رئیس قوه مقننه به قوه مجریه بود که کارکنان سهام عدالت با نگرانی برای پرداخت‌نشدن مطالباتشان، تجمعی اعتراضی را مقابل وزارت اقتصاد برگزار کردند.

تعلیق امنیت شغلی ۱۲ساله

به گزارش «شرق»، ماجرای سهام عدالت دولت احمدی‌نژاد همچنان ادامه دارد. بعد از تعیین‌تکلیف سود و اصل سهام عدالت حالا این کارکنان شرکت‌های تعاونی شهرستانی سهام عدالت هستند که نسبت به خودتوجهی دولت به مطالبات آنها اعتراض دارند. آنها می‌گویند ۴۱ ماه است حقوق و دستمزدی دریافت نکرده‌اند. از جمله مطالبات آنان بازگرداندن امنیت شغلی بعد از ۱۲ سال کار بیمه‌ای و پرداخت معوقات مزدی ۴۱ماهه است. آنها می‌گویند: عبدالله پوری‌حسینی، معاون وزیر اقتصاد و رئیس سازمان خصوصی‌سازی وعده پرداخت معوقات سه‌ساله معمولاً بسیاری از شرکت‌های فعال در حوزه توزیع محصولات دارویی، تجهیزات پزشکی یا مکمل‌ها، با اخذ نمایندگی توزیع از یک تأمین‌کننده خارجی و مجوز استفاده از علامت تجاری وی محصولات موصوف را وارد و در سطح کشور توزیع می‌کنند. جنبه حقوقی این رابطه از طریق قرارداد نمایندگی توزیع (اعم از انحصاری و غیرانحصاری) تنظیم می‌شود. البته باید توجه داشت گرچه در برخی نظام‌های حقوقی بین توزیع‌کننده و نماینده می‌تواند تفاوت‌هایی به لحاظ سطح استقلال وجود داشته باشد، اما در این مطلب نماینده و توزیع‌کننده یکسان در نظر گرفته شده‌اند.

آنچه در مرحله عمل اتفاق می‌افتد، به این صورت است که اگر مذاکرات بین توزیع‌کننده ایرانی و تأمین‌کننده خارجی برای توزیع محصولات دارویی، تجهیزات پزشکی یا مکمل‌های دارویی منتهی به انعقاد قرارداد شود، تأمین‌کننده قرارداد توزیعی را به طرف ایرانی ارائه و با بیان اینکه قرارداد استاندارد قراردادهای توزیع هستند، خواهان امضای قرارداد در اسرع وقت می‌شود. در بسیاری از موارد به‌ویژه درباره محصولات رقابتی توزیع‌کننده ایرانی خرسند از اینکه بر رقبای داخلی خود غلبه کرده و حق توزیع و نمایندگی محصولی را به دست آورده، به صرف جاذبه‌زنی در مورد قیمت و میزان محصول قرارداد را امضا می‌کند. اما پس از مدتی و در مرحله اجرا با مشکلاتی مواجه می‌شود که اغلب با روشن‌کردن ابهامات و برقراری تعادل میان منافع متعارض طرفین در جریان مذاکرات قابل پیش‌بینی و پیشگیری بودند. در این مطلب سعی بر آن است که با تجزیه و تحلیل قرارداد توزیع برخی شروط و تعهداتی که درج آنها منافع توزیع‌کننده ایرانی را تأمین می‌کند، بررسی شوند.

مدت قرارداد

شکل استاندارد قرارداد توزیع به این صورت است که قرارداد برای یک مدت ابتدایی منعقد می‌شود و پس از پایان مدت اولیه و در صورت تحقق شرایط و تعهدات قراردادی از سوی توزیع‌کننده به‌خصوص در زمینه تحقق حداقل سفارش و خرید، قرارداد به صورت خودکار تمدید خواهد شد. در جریان مذاکرات قراردادی برای تعیین مدت باید مدنظر داشت تأمین‌کننده خارجی معمولاً ترجیح می‌دهد مدت قرارداد نمایندگی توزیع کوتاه باشد و امکان تمدید نیز در اختیار وی باشد. اما منافع خریدار ایرانی اقتضا می‌کند مدت قرارداد طولانی باشد به لحاظ اینکه فرایند ثبت محصول در وزارت بهداشت، سازمان غذا و دارو و سایر سازمان‌های مربوطه گاهی بسیار طولانی می‌شود و عملاً بخشی از مدت قرارداد به ثبت محصول می‌گذرد و اگر مدت قرارداد کوتاه باشد با فاصله کمی پس از ثبت محصول مدت به پایان می‌رسد، گذشته از این مدت قرارداد باید به گونه‌ای باشد که صرف هزینه‌های فراوانی برای بازاریابی محصول توجیه‌پذیر باشد. در واقع اگر مدت قرارداد کوتاه باشد به محض شناخته‌شدن محصول قرارداد پایان می‌یابد و در صورتی‌که شرط منع عدم رقابت نیز در قرارداد وجود نداشته باشد، ممکن است تأمین‌کننده خارجی با یکی از رقبای داخلی توزیع‌کننده وارد قرارداد توزیع همان محصول شود. بنابراین باید مدت قرارداد با درنظرگرفتن این مسائل تعیین شود. برای مثال می‌توان مدتی برای ثبت محصول پیش‌بینی کرد و زمان شروع تعهدات توزیع‌کننده از قبیل حداقل سفارش و... را از زمان ثبت و شروع به بازاریابی محصول در نظر گرفت. همچنین امکان تمدید قرارداد باید بحث و بررسی شود و تمدید قرارداد در پایان مدت صرفاً در اختیار و با تشخیص تأمین‌کننده نباشد.

انحصاری بودن نماینده یا محصول و توزیع انحصاری در ایران

در قرارداد های توزیع منافع توزیع‌کننده اقتضا می‌کند که نماینده

اقتصاد

کارکنان سهام عدالت در واکنش به مخالفت مجلس با پرداخت حقوقشان تجمع کردند

پاسکاری مطالبات مزدی میان ۲ قوه

کارکنان سهام عدالت را روز بیستم ۹۶، تا شنب عید به کارکنان تعاونی‌های سهام عدالت شهرستانی در برنامه آیین نکوداشت ساماندهی سهام عدالت داده اما این وعده محقق نشده است. نمایندگان کارکنان سهام عدالت پیش از این هم در اردیبهشت و خرداد امسال مقابل وزارت اقتصاد تجمع کرده بودند و وعده‌هایی به آنها داده شده بود. جعفر سبحانی، معاون رئیس سازمان خصوصی‌سازی در گفت‌وگو با «شرق» دراین‌باره توضیح می‌دهد که به موجب قانون تعاونی‌های شهرستانی سهام عدالت، به مدت ۱۰سال باید فعال باشند و در واقع سال ۹۴ پایان کار آنها به موجب قانون بود. حال این کارکنان بعد از سال ۹۴ هم فعال بوده و زحمت کشیده‌اند؛ اما از سال ۹۴ ما ثبت‌نام مشمولان سهام عدالت که فعالیت تعریف‌شده این کارکنان بوده، نداشتیم. در نتیجه این تعاونی‌ها می‌توانستند تعطیل شوند اما به‌رحال به فعالیت خود ادامه داده‌اند. هرچند به موجب قانون این افراد دیگر اکنون کارمند دولت نیستند اما با مساعدت دولت مطالبات آنها رسیدگی شده و حدود دو سال پیش در یک مرحله حقوق معوق آنها پرداخت شد و در خرداد امسال نیز دولت تصویب کرد حدود ۲۵ میلیارد تومان اعتبار برای تأمین مطالبات مزدی آنان تخصیص داده شود؛ اما

درحال‌حاضر مجلس با این مصوبه دولت مخالفت کرده و فعلاً اجرای این مصوبه متفی است. باید منتظر ماند و دید سرانجام این مصوبه چه می‌شود.

مخالفت مجلس با پرداخت مطالبات

دلیل اصلی تجمع دیروز کارکنان سهام عدالت هم همین مخالفت مجلس با مصوبه دولت مبنی بر پرداخت مطالبات مزدی آنها بود. کارکنان سهام عدالت، به مغایر با قانون اعلام‌شدن مصوبه دولت برای اختصاص ۲۵ میلیارد تومان برای جبران خدمات و مانده مطالبات حقوق و دستمزد سنوات ۹۴ لغایت ۹۶ کارکنان شرکت‌های سهام عدالت شهرستانی از سوی رئیس مجلس، اعتراض دارند. اما مجلس چرا مخالفت کرده است؟ هیئت وزیران در جلسه ۳۰ خرداد سال جاری خود با بر پیشنه‌داد وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد اصل ۱۲۸ قانون اساسی تصویب کرد، مبلغ ۲۵۰ میلیارد ریال از منابع سود شرکت‌های سرمایه‌پذیر طرح توزیع سهام عدالت بابت سال مالی ۱۳۹۴ و قبل از آن، که به حساب خزانه واریز شده و می‌شود، برای جبران خدمات کارکنان شرکت‌های تعاونی شهرستانی سهام عدالت اختصاص یابد. بنابر این مصوبه، این مبلغ به استناد ماده ۳۵ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی بابت

سال‌های ۱۳۹۴ لغایت ۱۳۹۶ به‌عنوان هزینه‌های ساماندهی طرح سهام عدالت در اختیار سازمان خصوصی‌سازی قرار می‌گیرد تا از محل منابع مذکور، خدمات انجام‌شده کارکنان شرکت‌های تعاونی شهرستانی سهام عدالت جبران شود. در این مصوبه همچنین تصریح شده بود که جبران خدمات مذکور به منزله تسویه‌حساب کامل دولت با کارکنان شرکت‌های تعاونی سهام عدالت بابت امور ارجاعی به این تعاونی‌ها محسوب شده و با توجه به توقف ارجاع خدمات از سوی دولت به تعاونی‌های موصوف، ادامه اجرای طرح در چارچوب سامانه‌های الکترونیکی خدمات‌رسانی صورت خواهد پذیرفت.

«شرق» درباره مطالبات کارکنان سهام عدالت نظر یکی از نمایندگان کارگری شورای عالی کار را نیز جویا شد. علی خدایی دراین‌باره توضیح داد: موضوع مطالبات معوق کارکنان سهام عدالت تاکنون به شورای عالی کار منتقل نشده است. این کارکنان تا زمانی که خود را کارمند دولت می‌دانند، طبق تعریف قانون کار، رسیدگی به مشکلاتشان به شورای عالی کار مربوط نمی‌شود. به نظر می‌رسد این کارکنان بیشتر تمایل دارند خود را کارمند دولت بدانند. اگر اعتراض و مطالبات آنان در حوزه روابط کار تعریف می‌شد، امکان مداخله از طرف ما هم فراهم بود. درحالی‌که کارکنان سهام عدالت می‌گویند کارمند دولت هستند و سازمان خصوصی‌سازی باید مطالبات معوق آنها را پرداخت کند، سازمان خصوصی‌سازی معتقد است به موجب قانون فعالیت آنها ۱۰سال بوده و در سال ۹۴ این فعالیت پایان پذیرفته است. به گفته خدایی تا زمانی که این دوطانگی وجود دارد، امکان رسیدگی و پیگیری از سوی شورای عالی کار وجود ندارد. خدایی تأکید کرد: ما اگر بخواهیم مشکلات کارکنان سهام عدالت را پیگیری کنیم، در ابتدا باید بدانیم کارفرمای آنها کیست؟ این مسئله هنوز مشخص نشده و مشکلات آنان در حوزه روابط کار با این مختصات تعریف نمی‌شود.

سوءاستفاده از نمایندگی های ایرانی در قراردادهای انحصاری خارجی

سمیه امیری ، وکیل دادگستری

باید مسئولیت تأمین‌کننده درباره هرگونه خسارتی اعم از مادی، جانی و معنوی که در اثر استفاده از محصولات او به وجود می‌آید یا هرگونه طرح دعوایی که علیه توزیع‌کننده و علت نقایض و مشکلات محصول می‌شود، در قرارداد پیش‌بینی شود و تمام باوجوداین لازم درباره نحوه و مکانیسم جبران خسارت هم در نظر گرفته شود.

شرط رقابت‌نکردن در دوران قرارداد بعد از اتمام مدت قرارداد

شرط رقابت‌نکردن از دو منظر قابل بحث است: رقابت‌نکردن در مدت قرارداد از سوی توزیع‌کننده و رقابت‌نکردن پس از پایان قرارداد از سوی تأمین‌کننده؛ برخی تأمین‌کننده‌ها، توزیع‌کننده را ملزم به قبول رقابت‌نکردن با تأمین‌کننده در مدت قرارداد می‌کنند؛ اما شرط رقابت‌نکردن برای شرکت‌های بزرگ که معمولاً نمایندگی چندین شرکت برای توزیع محصولات همانند و مشابهی را دارند، بسیار مشکل‌آفرین است. بنابراین باید درباره محدودکردن شرط رقابت‌نکردن مذاکره کرد.

از طرف دیگر یکی از خواسته‌های معقولی که توزیع‌کننده می‌تواند از تأمین‌کننده خارجی داشته باشد، تعهد به رقابت‌نکردن برای مدتی پس از پایان قرارداد است. فلسفه وجودی این شرط در این است که در مواردی که توزیع‌کننده برای مدت طولانی نمایندگی محصولاتی را داشته و این امر باعث شناخته‌شدن محصول در بازار شده است و پس از پایان قرارداد با وجود عمل به تعهدات قراردادی از سوی توزیع‌کننده، تأمین‌کننده مایل به انعقاد قرارداد جدید با توزیع‌کننده سابق نیست یا توزیع‌کننده درصد بالایی از حداقل را از تأمین‌کننده برداری کرده؛ اما قادر به تحقق کامل «تعهد حداقل خرید» نیستند؛ اما باوجوداین محصول در بازار شناخته شده و بازخورد مناسبی داشته است، شرط رقابت‌نکردن انگیزه تأمین‌کننده را در انتصاب توزیع‌کننده جدید تضعیف می‌کند. باید توجه کرد شرط رقابت‌نکردن برای قابل تنفیذ‌بودن باید برای مدت معقولی در قرارداد پیش‌بینی شود. برای مثال تأمین‌کننده تا یک سال پس از پایان قرارداد حق انتصاب توزیع‌کننده جدیدی در حوزه جغرافیایی معین را ندارد.

استرداد محصول

یکی از موضوعاتی که حتماً باید درباره آن مذاکره شود، بحث استرداد محصول پس از پایان قرارداد یا فسخ آن است. اینکه آیا توزیع‌کننده پس از خاتمه قرارداد حق فروش محصولاتی را که هنوز به فروش نرفته، دارد یا خیر و درصورتی‌که این حق برای او متصور نیست، همه مکانیسم‌های لازم برای استرداد محصول و قیمتی که تأمین‌کننده، محصول را از توزیع‌کننده می‌خرد، باید در قرارداد پیش‌بینی شود. درصورتی‌که تأمین‌کننده، توزیع‌کننده را ملزم به ازبین‌میزان محصول می‌کند، پرداخت هزینه‌های مرتبط بر این تعهد نیز باید توافق شود.

نتیجه

گرچه موضوعاتی که توزیع‌کننده ایرانی باید در مذاکره قراردادی مدنظر قرار دهد، منحصر به موارد فوق نیستند؛ اما نکته اصلی که شرکت‌های ایرانی در جریان مذاکرات باید مدنظر داشته باشند، این است که در قراردادهای توزیع به همان میزان که طرف ایرانی اشتیاق به اخذ نمایندگی و توزیع محصولات تأمین‌کننده را دارد، طرف اعطاکننده نمایندگی توزیع نیز خواهان ورود به بازار ایران و گسترش شبکه توزیع خود است؛ بنابراین هرگونه مذاکره‌ای درباره شرایط و تعهدات طرفین باید با آگاهی از این نگاه و ذهنیت باشد. به عبارت دیگر این دیدگاه که اعطای نمایندگی صرفاً امتیازی برای توزیع‌کننده است، باعث تسلیم‌شدن به شرایط قراردادی تحمیلی از سوی تأمین‌کننده که اغلب غیرمنصفانه هم هستند، می‌شود.

خبر

افزایش ۴ درصدی مستأجرها طی ۵ سال

● آمار مستأجرها را ۲۶٫۶ درصد در سال ۱۳۹۰ به ۳۰٫۷ درصد در سال ۱۳۹۵ افزایش یافته است، به گزارش ایسنا، طبق آمار بانک مرکزی در تیرماه ۱۳۹۷ رشد قیمت خرید و فروش مسکن شهر تهران ۵۴٫۲ درصد به ثبت رسیده؛ در حالی که افزایش اجاره‌بها ۱۳٫۶ درصد اعلام شده است.
بنابراین فاصله ۴۰٫۶درصدی بین این دو شاخص وجود دارد. علت اصلی این موضوع به نبود توان مستأجران برمی‌گردد. با وجود این، طبق بررسی‌های میدانی، مبلغ قراردادهای اجاره در بعضی مناطق شهر تهران نسبت به سال قبل رشد ۳۰ تا ۵۰ درصدی یافته و به همین دلیل کفته می‌شود بعضی از خانوارهای اجاره‌نشین در حال ترک تهران هستند.
با جش یکباره قیمت مسکن ناشی از رشد بازارهای ارز و سکه از اوایل سال جاری فشار به طرف تقاضای مسکن بیشتر شده است. از سوی دیگر سهم مالکیت نسبت به اجاره‌نشینی در سال‌های اخیر روند کاهشی به خود گرفته است. سال ۱۳۷۵ بالغ بر ۷۳٫۴ درصد مردم ایران در خانه‌های ملکی زندگی می‌کردند، ۱۵٫۴ درصد مستأجر بودند و ۱۱٫۹ درصد در سایر واحدها سکونت داشتند. سال ۱۳۸۵ رقم مالکیت ۶۷٫۹ درصد کاهش و سکونت استیجاری ۲۲٫۹ درصد افزایش یافت. در سال ۱۳۹۰ خانه‌های ملکی ۶۲٫۷ درصد و خانه‌های استیجاری ۲۶٫۶ درصد بود. سال ۱۳۹۵ این اعداد به ترتیب به ۶۰٫۵ و ۳۰٫۷ درصد رسید.

میزان مصرف سوخت بوی قاقاق می‌دهد

● رئیس فراکسیون کارگری مجلس با بیان اینکه دولت بیش از نرخ تورم اجازه افزایش قیمت ندارد، هشدار داد: هر اقدامی که به افزایش قیمت بینجامد سطح عمومی قیمت‌ها را هم افزایش می‌دهد و زندگی کسانی را که حقوق کمتری دریافت می‌کنند، تحت‌تأثیر قرار می‌دهد.
علیرضا محجوب در گفت‌وگو با ایلنا، درباره سهمیه‌بندی بنزین اظهار کرد: برقراری نظام سهمیه یعنی اینکه مشخص باشد هر خودرویی چه میزان مصرف می‌کند و مصرف بیش از سقف تعیین‌شده مشمول پرداخت نوعی عوارض خواهد شد، یعنی کاری می‌کنند که مصرف بالا نرود، زمانی که شهرداری طرح بودجه ترافیکی را اجرا می‌کند، عنوان می‌شد که شورای شهر و شهرداری به‌دنبال این است که پول بیشتری بگیرد، اما مشخص شد که به‌دنبال ایجاد محدودیت در رفت‌وآمد‌هاست. وی افزود: مصرف فعلی بنزین کمی شگفت‌انگیز است و بوی قاقاق و خروج از مرزها می‌دهد، این میزان مصرف، قابل و ثروتمند و عده‌ای را جلوی چشم مردم رانت‌خوار بار می‌آورد و سیستم را خراب می‌کند بنابراین اگر ایده‌ای برای افزایش قیمت وجود دارد فقط برای جلوگیری از قاقاق و مصرف اضافه است.
ضمن اینکه باید گفت مصرف اضافه از قاقاق هم بدتر است.

خودروسازان اجازه کاهش قیمت خودرو را نمی‌دهند

● معاون حمل‌ونقل وزیر راه و شهرسازی گفت: رازینی خودروسازها اجازه اعمال و تصویب مقررات و قانون در رابطه با کاهش قیمت خودرو و افزایش قیمت سوخت را نمی‌دهد.
به گزارش تسنیم، مهرداد تقی‌زاده گفت: در سال ۱۳۹۰، ۸۸، ۴۶۷ میلیون نفر با اتوبوس جابه‌جا شدند اما این رقم در سال ۹۷ به ۱۵۵ میلیون نفر کاهش یافت؛ همچنین در بخش حمل‌ونقل ریلی نیز در سال ۸۹ بیش از ۲۸ میلیون نفر با قطار سفر کردند که آمار مسافران ریلی سال ۹۶ به ۴۴ میلیون نفر کاهش یافت. این موضوع نشان‌دهنده کاهش استفاده از حمل‌ونقل عمومی و افزایش خودروی شخصی است. معاون وزیر راه و شهرسازی در پاسخ به پیگیری‌های معاونت حمل‌ونقل و وزارت راه و شهرسازی برای پیگیری استراتژی کاهش قیمت خودرو و افزایش نرخ سوخت افزود: ما به‌دنبال اجرای این استراتژی هستیم، اما در حال حاضر بحث از قیمت سوخت، خط قرمز شده است.

کشف احتکار ۱۶۰ تن برنج وارداتی با ارز دولتی

● با وجود قانون رانه‌اندازی سامانه جامع تجارت و سامانه انبارها، این روزها شاهد احتکار اقلام اساسی و مورد نیاز جامعه هستیم که از نمد ارز دولتی برای خود کلاه می‌سازند و خبری از نظارت سیستمی و کنترل مکانیزه نیست.
به گزارش فارس، یکی از ایرادات نظام تجارت خارجی کشور این است که مکانیسم کنترلی و نظارتی برای ترخیص و ورود کالا به کشور تا حمل و نگهداری در انبار، توزیع و مصرف وجود ندارد و این امر راه‌های سوءاستفاده و اخلاخ در نظام اقتصادی و بازار را باز گذاشته است. با وجود آنکه بند ث ماده ۶ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است با همکاری دستگاه‌های اجرایی ذیربط سامانه‌ای نرم‌افزاری ایجاد کند و اکنون به سامانه جامع تجارت مشهور است. در آخرین خبرها در استان یزد ۵۰۰ تن شکر بدون مجوز و بدون ثبت در انبارهای سامانه جامع تجارت کشف شد. همچنین ۲۶ تن برنج و ۶۰ تن شکر دیگر به همراه هزارو ۶۱۰ تن برنج خارجی در استان هرمزگان احتکار شده بود.